

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VI. évf. 7. szám

2001. JÚLIUS

Mint oldott kéve?

A templombúcsú évente visszatérő ünnepe olyasféle esemény egy egyházközség életében, mint amikor valaki a nevenapját ünnepli. Alkalom ez a számvetésre is: megint eltelt egy év – de hogyan, de mivel? Mit hibáztunk, mit mulasztottunk, mivel lehetünk elégedettek?

Hát a létszámunkkal aligha. Látványosan csökken a miselátogatók száma, már mindenki leülhet, aki akar, akár két helyre is, már nem kell padosorokat foglalni az úgynevezett diákmisén a gyerekek számára, talán már az az idő sincs messze, amikor mindenkinek külön padoszéli hely jut. És közben nosztalgiaival emlegethetjük a vallásüldöző uralom alatti zsúfolt szentmiséket.

Magyarázat persze akad bőven. Az egyházi iskolák előírásai, meg a balatoni vikendek, meg hogy más templomban jobb a szónoklat, oldottabb a gyermekmise, aktívabb a közösség. Csakhát mi lesz Újlakon? Mint oldott kéve hullunk szét? Majd az utolsó ráfordítja a templom kulcsát és behajítja a Dunába?

Akik rendszeresen ugyanarra a misére járnak, arcról már többnyire ismerik egymást. Már egyre többen köszönnek egymásnak. Mise után megállnak beszélgetni. Vannak, akik lelkiességi összejöveteleket, nyári táborokat, közösségi programokat beszélnek meg. Vannak, akik kisebb-nagyobb feladatokat végeznek el a templom vagy a sekrestye házatáján. Vannak, akik autóval szállítják haza a rászorulókat.

A csökkenő létszám mellett könnyebb számontartani egymást. A régi népegyháznak, amelyben ki-ki belovadt a névtelen és arctalan tömegbe, lassan lejár az ideje. A mennyiség fogyásával most megkapjuk a minőségi fejlődés esélyét. Hogy ne csak frázis-szinten, de tényleg szeretettel legyünk egymáshoz, és ezáltal lássék rajtunk, kinek a tanítványai vagyunk. Az oldott kéve maradékát szorosra köthetjük. És akkor tán sokkal jobb sója is leszünk a földnek.

Szaszovszky József

Kismamák

Templomunk búcsúünnepé július 2, Sárlos Boldogasszony napja. Mária, szíve alatt a Kisjézussal, útra kelt Júdea hegyei közé, idős rokona, Erzsébet meglátogatására. Szíve tele volt örömmel, szeretettel, így kevésbé érezte a hosszú út fáradalmait. Megérkezve Zakariás házába a két kismama boldogan ölelte át egymást. Erzsébet méhében felujjongott a magzat. Igen, mert a magzat tud ujjongani, minden rezdülést, örömet – bánatot is – átvesz. Élete már a méhben kezdődő isteni ajándék. Ahogyan a 127. zsoltár Károli-féle fordítása mondja: „Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” A zsoltárvers lényege Isten ajándékozó szeretete. Mai világunkban, amikor az áldott állapotot terhességnek, viselősségnek nevezi a köztudat, nagy szükség van a kis magzatok védelmére, akik szintén Isten képmásai. Az emberi lények fogantatásuk pillanatától méltóak a legnagyobb tiszteletre. A lélek és a test együtt kezdi az életet. „Az Egyház szilárdan hiszi, hogy az emberi élet, bármilyen törekeny és keserves, mindig az isteni jóság nagyszerű ajándéka.” (Christifideles laici 3.) – Márciusban lelki adoptálás volt templomunkban. A búcsú ünnepéhez kapcsolódva imádkozunk azokért a kis magzatokért, akiknek léte vesztélyben forog, akiknek nevét egyedül Isten ismeri, akiket lélekben adoptáltunk. Kérjük Urunkat és Mária közbenjárását, hogy minél több kismama méhében mozduljon meg örömtől a magzat.

Keglevich Lászlóné

Alamizsna

A keresztény ember együttérzéssel viseltetik a szegények iránt, igyekszik meglátni Jézust a nélkülözőkben (vö. Mt 25,34-40). Mégis, sokszor zavartan törjük a fejünket, adjunk-e, segítsünk-e, hiszen nem tudjuk eldönteni, ki az igazán rászoruló. Olykor még az sem kizárt, hogy inkább mi magunk. Néha azt restelljük, ha köszívüen nem adunk egy koldusnak, néha meg azt, ha balek módon adunk. Tanácsalanságunkban talán segíthet a következő történet:

„Péter és János egyszer a kilencórai imádság után fölment a templomba. Éppen akkor vittek oda egy bénán született embert, akit mindennap letettek a templom úgynevezett Ékes-kapujánál, hogy a templomba menőktől alamizsnát kérjen. Amikor meglátta Pétert és Jánost, amint épp be akartak menni a templomba, alamizsnáért könyörgött. Péter Jánossal együtt rátekintett és így szólt hozzá: »Nézz ránk!« Erre rájuk emelte tekintetét, abban a reményben, hogy kap tőlük valamit. Péter azonban ezt mondta neki: »Aranyom, ezüstöm nincs, de amim van, neked adom: a názáreti Jézus Krisztus nevében állj fel és járj!« Jobb kezénél fogva fölsegítette, mire annak nyomban erő szállt a lábába és bokájába.” (ApCsel 3,1-7)

Szögezzük le a következőket: 1. A koldus magatehetetlen, valóban mások segítségére szoruló ember volt. 2. Péter nem adott neki kincset, pénzt. 3. Péter Jézus nevében csodálatos módon segített a szerencsétlenül. – Mindebből számunkra is kínálkozik néhány fogódzó:

1. Annak segítsünk, aki igazán szerencsétlen. Ezt persze sokszor el sem tudjuk dönteni, de meg kell próbálni. Bevált módszer például, hogy valaki nem az útját álló számtalan koldulónak ad 20-50-100 forintot, hanem személyesen megismerkedik egy-két-három rászorulóval, és az ő sorsukon igyekszik könnyíteni. Akinek ez egyelőre túl nagy feladat, az talán jobb, ha a szegényekkel küldetészerűen foglalkozó, megbízható szervezeteken keresztül juttatja el támogatását a nincstelensekhez.

folytatás a 2. oldalon

Az alábbi verset egy ötvenéves érettségi találkozóról hozta magával és küldte be egyik kedves olvasónk.

Azért

I.

Azért, hogy nem tudod, lesz-e holnapod:

a máj nap kincse még tiéd.

Azért, hogy álmodat előlheti éji szíréna:

ameddig a nap fenn zárandokol az égen, addig imádkozhatod Istent.

Azért, hogy nem tudod, mit hoz a legközelebbi óra:

addig szerethetsz és mondhatsz jó szavakat.

II.

Azért, hogy holnap talán zuhogni fog az eső:

ma örülj az édes napnak.

Ha szobádba börtönöz a zápor:

örülj a fű-fa örömének.

És ha az életet veri el az áradat:

örülj az élet-alomja halálnak.

III.

Azért, hogy az emberek annyiszor úgy cselekszenek,

mintha gonoszabbak lennének a fenevadaknál,

sírnak értük és imádkozzál,

mert igen nagyon nyomorultak.

Azért, hogy az Isten olykor úgy cselekszik,

mintha mostoha lenne és kaján:

te hálát mondani meg ne szűnjél,

mert nagyobb ő a mi szívünknel.

Agyunknál, szívünknel nagyobb.

Sík Andor 1950.

folytatás az 1. oldalról

2. A közvetlenül marokba nyomott pénz sokszor nem a legjobb támogatás. Nem is azért, mert a pénznek nemegyszer magunk is híjával vagyunk, hanem mert gyakran nem arra fordítják, amire kellene. Olykor egyenesen a koldusokat „futtató” maffiafőnök gazdagodik belőle. Érdemes kipróbálni, mi a reakció, ha a kenyérre pénzt kunyerálónak kenyeret vásárolunk!

3. Jézus nevében segítsünk, akkor reménykedhetünk a csodában. A szégyenlősen, elfordított fejjel odalökött adomány nem az igazi. Azt hiszem, még a Batthányi téri kenyérosztásnál is van mulasztásunk: nem elég, ha mi magunk tudjuk, hogy Jézus nevében segítünk. Nemcsak kenyérrel él a koldus... Isten ígését persze sokkal nehezebb közvetíteni – de segítségünk ezzel együtt válik igazán értékessé.

Szászousszky József

Nyulas Tibor

„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével is, mely Istentől származik.” (Mt 4,4)

Családommal csak 1992-ben költöztünk Mátyáshegyre, így viszonylag új újlakinak mondhatjuk magunkat. A plébániához való kötődésünk András fiunkon keresztül kezdődött, aki Horvai Marika óvodás hittanára járt. Ő jelenleg az esztergomi ferences gimnázium tanulója. Középső lányunk, Anna, a Szent Péter és Pál általános iskolában tanul. A hatéves Zsófia már született újlaki, őt már György atya keresztelte.

Feleségemmel, Mónival 1987-ben esküdtünk örök hűséget a pasaréti ferences templomban, ahol két nagyobb gyermekünk is felvette a keresztséget. Móni a Kertészeti Egyetemet végezte el, majd már a gyerekeket nevelve a Műszaki Egyetemen mérnöktanári diplomát szerzett.

Én 1961-ben születtem katolikus családban, kisiskolásként a már lebontott Csörsz utcai kápolnába jártunk hittanra és ministrálni barátimmal. Édesapám orvosi munkája óhatatlanul ösztönzött, hogy én is ezt a hivatást válasszam, majd az egyetem elvégzése után szűkebb területként az altatóorvosi és intenzív terápiás munka mellett kössék ki. Bár korábban csak felületesen, köszönés és pár szó erejéig ismertünk családokat Újlakon, ez megváltozott, amikor meghívtak minket egy havonta összejövő házaspári csoportba. Itt mi is megismertük a közös imádság összetartó erejét. A hit révén – biztos nem cáfolnak meg, ha kimondom – barátokra is találtunk.

A képviselőtestület legutóbbi üléséről

Június 14-én este a közös ima után az elmúlt hónap lelki eseményeiről hallottunk rövid beszámolókat: az esztergomi ministráns-találkozóról, a Mindszenty bíboros úr emlékére rendezett szentmiséről, a nagymarosi ifjúsági találkozóról, az újlaki pünkösdi kilencedről és a pünkösdvásárnapi „Jöjj, Lángoló!” előadásról.

A beszámolók után lelki rendezvények terén tekintettünk előre. János atya elmondta, hogy az őszi buszos zárandoklatot szeptember 29-ére tervezi Pozsonyba, esetleg Nagyszombat is belefér majd programba. A szilveszteri taizéi találkozó előkészítő megbeszélésén Kozek Adolf vett részt. Elmondta, hogy a találkozó a vásárvárosi nagycsarnokban kerül majd megrendezésre, a várható 60 ezer fiatal nagy része családoknál lesz elhelyezve. A szállásadást és szervezési feladatokat a plébániák vállalkják, ezért a mi plébániánkon is kb. 5 fős szervező csapatot kell létrehozni nyár végére. (Szervezők jelentkezését várjuk.)

Ezután a nyári táborokról, lelkigyakorlatokról számolt be György atya. A június 18-án induló plébániai napközit szokás szerint Lasetzky Kriszta vezeti, sajnos idén nem sikerült pályázaton pénzt nyerni e célra, így a napközit a szülőknek kell finanszírozni, szükség esetén a plébániai alapítványok segítségével. A családi tábor 10 család részvételével idén Zebegényben lesz június 27-30-ig. Az ifjúsági csoportok Nagyoroszipan és a Mecsekben fognak táborozni, ill. kerékpáros mozgótáborokon vesznek részt. Mindeme célokra 80 ezer forint támogatást kaptunk az egyházmegyei hitoktatási bizottságtól. Az ifjúsági és felnőtt lelkigyakorlatok hirdetései a hirdetőtáblán megtalálhatók.

Templomunk búcsúnapjára, július 2., hétfő estére karnagyunktól jótékonysági koncertre kaptunk meghívást, ahol orgonajátékával szeretné buzdítani a híveket adakozásra, amit templomunk javára ajánlhatnak fel.

Ezután a műszaki bizottság jutott szóhoz. Az eddig elvégzett villanszerelési munkákról Fejérdy Tamás számolt be. A riasztó beszerelése elkészült, kisebb módosítással jól használható. A templomvilágítás szerelésére nagyon oda kell figyelni, a hidegfényű reflektorokat ki kell cserélni, esetleg a terven szükség szerint változtatni kell. A templomhangosítást tervező Zombory Gábor elmondta, hogy jelenleg a hangszóróhelyek kialakítása, bekábelezése készült el, a tervezett 6 hangszóró helyett az építészeti viszonyokat figyelembevéve 4 kerül majd felszerelésre.

A templomfűtés megoldására a műszaki bizottság a padok ülőfelületére elhelyezett párnafűtést javasolja. Ennek költsége másfél millió forint, aminek előteremtése „téglajegyek” jegyzésével történne.

Fejérdy Tamás elmondta, hogy a margitszigeti kápolna toronysisakjának letisztítása, valamint a Szent Margit sírja feletti tetőnek a rendbehozatala szükséges.

Templomunk búcsúünnepére július 1-jén lesz, az ünnepi szentmisét 1/2 11 órakor Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm fogja mondani.

A hosszúra nyúlt gyűlést közös imával zártuk.

F. Z. E.

Családi események

A keresztség szentségében
részesült: Június 3-án Jancsó Szabolcs, 4-én Lekli Franciska, 17-én Radnai Anna Nóra, 24-én Szabó Gréta, 30-án Kozek Lél Ágoston és Kozek Aina Lúcia.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

Június 2-án Kieran John Fáhy és Bokányi Krisztina; 17-én Gosztonyi Balázs és Fridrich Katalin; 23-án Fejérdy Márton és Gaál Judit; valamint Nagyvárad Róbert és Szépfalvi Zsuzsanna, 30-án Budinszky András és László Viktória.

✠ Halottaink:
Tóth Pálné (90), Lakner Lászlóné, dr. Hofer Jenő (87), dr. Földi Jenőné (61), Eöry János (87), Kelemen Sándorné (82), Müller Andrásné (94), dr. Pásztor György (81), Bakos Béláné (77).

Hálaadás

A medjugorjei jelenések 20. évfordulóját ünnepeltük június 25-én Máriaremetén. A zsúfolásig megtelt templomban a közösen elmondott rózsafüzér és litánia után szentmisével adtunk hálát az Úrnak szeretetéért, hogy Márián keresztül újra meg újra imádságra hív, hogy mint Mária, mi is ki tudjuk mondani: „Történjék velem szavaid szerint”. A szentmise után a szentségi Jézus jelenlétében folytatódott a közös imádság. Az imaest a templomkertben lévő Mária szobornál ért véget.

Külön öröm volt, hogy a szentmisén koncebráló György atyán kívül is sok újlaki vett részt az ünnepen. *H. B. E.*

Kriszevac

július 22.

Mária Magdolna

Templomunkban az egyik hétköznapi szentmise előtt arra lettem figyelmes, hogy egy asszony imádkozik jobboldalt az első mellékoltárnál. Könnyei folytak, és kezeit tördelve csak annyit ismételt: „Bocsáss meg, bocsáss meg!” A Megfeszített lábánál az ol-tár fölött Mária Magdolna térdel - az imádkozó asszony szinte azonosult vele.

Mária Magdolna élete és alakja egybefonódik a bűnbánattal és a bűnbocsánattal. A Genezáreti tó nyugati partján fekvő Magdalából származott. Ez a mai halászfalu Jézus korában jelentősebb város volt. Hogy a magdalai Mária mikor találkozott először Jézussal, azt nem említi a Szentírás, de annyi bizonyos, hogy találkozásukkor hét ördögöt űzött ki belőle a Mester. A hetes szám a Bibliában nagyon sokat jelent: a teljességet érzékelteti. A Magdolna szívében uralkodó sötétségnek, rossznak a hatalmát törte meg Jézus. Ezután hívta meg őt is követőjének (Lk. 8,1-3). Azok közé az asszonyok közé tartozott, akik közvetlenül szolgálták az Urat, hallgatták tanítását, elkísérték a Golgotára.

A mellékoltáron a keresztre szegezett Krisztus és Mária Magdolna egy irányba néz. Párhuzamos tekintetük arra utal, hogy együtt tartanak a Mennyei Atya felé. Áldozás előtti bűnbánatomban ha odanézek, erőt merítek a mezítláb térdeplő Magdolna töredelmes kéztartásából. A bocsánatkérőnek Jézus megbocsát. A jobb latornak, Mária Magdolnának, annak az ismeretlen síró asszonynak - és nekem is. Aki nagyon szeret, annak sokat bocsát meg az Úr.

A kereszttövében térdel Mária Magdolna. A Mester már tudja, hogy amikor majd elhangzik a legszebb, két szívből feltörő szóból álló párbeszéd - „Mária”, és a felelet rá: „Rabboni” -, akkor Magdolna küldetést kap. Ő lesz az apostolok apostola, aki megviszi a feltámadás örömhírét. Mária Magdolna alakja az újlaki templomban eleven emlékeztet mindannyiunkat arra, hogy tartsunk bűnbánatot, és hogy nekünk is küldetésünk van.

Keglevich Lászlóné

Jöjj, Lángoló!

Június 2-án elindult a csapat, hogy a vizsgaidőszakban levő viszontagságos próbák után Szentendrén a Péter Pál templomban az esti mise után előadhassuk a Kovács Gábor atya által írt és Silye Jenő által megzenésített pünkösdi misztériumjátékot, a „Jöjj, Lángoló!”-t. Szombaton még gondot jelentett a műszaki problémák megoldása, a Harmat Péter és Zsombory Gábor segítségével kölcsönkapott erősítő és hordozható mikrofonok beállítása, másnap a „hazai pályán” már csak tökéletesíteni kellett a rendszert, bár ez is jó időbe telt. Szentendrén még kisebb közösség előtt adtuk elő a zenés darabot és egy kicsit könnyedebben, de az itthoni előadást megelőzően már nagyobb volt az izgalom és jóval nagyobb volt a közönség is.

Mindenesetre ami mindkettőnél közös volt és talán a leglényegesebb, valóban vártuk, hogy mindannyiunkhoz eljőjön a Lángoló. Hiszen a misztériumjáték is azt erősíti meg bennünk, hogy mindig hinnünk és bízunk kell a Szentlélekben és az Úr kegyelmének, a hit kegyelmének ez eljövételében. Bármilyen bűnös és reménytelen helyzetű ember kezdhet új életet az Úr Lelke által. De természetesen nemcsak a még meg nem térteknek kell újjászületniük, hanem a keresztényeknek is újra meg újra. Hiszen láthattuk és sokan már meg is tapasztaltuk, milyen könnyen meggyöngyül a hitünk, milyen sokszor alig hisszük, hogy valami még változhat, és meglepedünk az ima erejéről. Aki látta és hallotta a darabot, biztosan megérintette őket és elgondolkodtak rajta. Nekem ez a bibliai idézet jutott róla eszembe: „Bizony, bizony mondom neked: ha valaki nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába. Ami a testből született, az test, és ami a Lélekből született, az lélek. Ne csodálkozz, hogy azt mondtam neked: szükséges újra születnetek. A szél ott fúj, ahol akar. Hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hová megy. Így van mindaz, aki a Lélektől született” (Jn 3,5-8).

A misztériumjátékot záró ének egyben a pünkösdi kilencednek, az újlaki közös együttimádkozásnak végét is jelentette:

*Jöjj, Lángoló! Szentlélek, szállj le ránk!
Hirdesse szánk, hirdesse tiszta láng,
hogy Ő a jó! Hogy csak az Úr a jó!
Jöjj, Lángoló! Jöjj, Lángoló!*

Végül, de nem utolsósorban, köszönet a szereplőknek (Károly – Szabó Szeverin, Viola – Ipolyi Emese, Lali – Ivicsics Mátyás, Baba – Havasi Ildikó, Gyula – Havasi Gergely, Hang – Lőke János) az áldozatos munkáért és az idejükért meg persze a remek alakításért. Köszönet a Cañtilena kamarakórusnak és a zenészeknek, akik szintén sok energiát fektettek az előadásba, és jelentősen növelték annak színvonalát. Köszönet annak a sok nézőnek is, akik eljöttek, hogy gazdagodjanak általa.

Békési Mariann

Egyházközségünk rendszeres programjai

Nyári miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
szombat: 6³⁰, 19⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: hétköznap reggel a szentmise előtt és után, hétköznap este és vasárnap a szentmisék előtt és elején

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után. Minden hónap első csütörtökén a lelkiileg örökbefogadott gyermekekért, első szombatokon papjainkért, új papi hivatásokért imádkozunk a szentórán.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 18³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): munkanapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰-18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 18⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

Nyugdíjasok összejövele: legközelebb szeptember 12-én, kedden 10⁰⁰-tól a hittantermekben

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben

Évadzáróról gyerekszemmel

Tetszett az egész. Komoly és humoros is volt. A Gergő zongorázása tetszett a legjobban. Jó, hogy ott lehetünk a Nagyival. A Zsolt bácsi a törött kezével is nagyon ügyes volt. A biztatásokat is elfogadjuk. Jézus legyen a nyáron velünk.

Keglevich Eszter
2. o.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A júliusi számot szerkesztették:

Békési Mariann, Havasiné Zentai Edit,
Dr. Keglevich Lászlóné, Szaszovszky József
Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)
Felelős kiadó: Mester János

Júliusi naptár

1. V. Templomunk búcsúünnep, az ünnepi szentmisét Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm mondja 1/2 11-kor, utána agapé a plébániaudvaron.
2. H. *Sárlos Boldogasszony*, templomunk búcsúnapja. Az esti szentmise után Tóth Miklós Zsolt jótékonyági orgonakoncertje.
3. K. *Szent Tamás apostol*
11. Sze. *Szent Benedek*, Európa fővédőszentje
16. H. *Kármelhegyi Boldogasszony*
22. V. *Szent Mária Magdolna*
24. K. *Árpádházi Szent Kinga*
25. Sze. *Szent Jakab apostol*
26. Cs. *Szent Anna és Joakim*
31. K. *Loyolai Szent Ignác*

Szent Jula

Hírek, hirdetések

- ❖ A Szent Péter és Pál ünnepét követő (július 1-jei) vasárnapi perselypéNZ mint „péterfillér” a világegyház központi céljait szolgálja.
- ❖ Plébániánk nyári napközije július 6-án fejeződik be.
- ❖ A tavaszra a Mátrába tervezett autóbuzsos zarándoklat a kevés jelentkező miatt elmaradt. Már most felhívjuk testvéreink figyelmét a szeptember 29-ére tervezett pozsonyi zarándoklútra.
- ❖ Június közepén elkészült a margitszigeti kápolna toronysisakjának rendbehozatala.
- ❖ Június 18-án egésznapos szentségimádás volt templomunkban. A hívek egy része előzetes időbeosztás szerint váltotta egymást, hogy a szentségi Jézus ne maradjon őrizetlenül.

Isten bohócai

Történt egyszer, hogy egy ember, akinek a foglalkozása bohóc volt, meghallotta Isten hívását. Fogta magát, hátat fordított addigi vidám életének, és elment a szerzetesek közé. A kolostorban, ahogy teltek-múltak a hetek, egyre jobban nyugtalanította, hogy nem tudja úgy dicsérni és szolgálni Istent, mint a többiek. Nem értett a természettudományokhoz, nem tudott ékesen prédikálni, szép betűkkel kódexet másolni. Egyik hajnalban, mielőtt társai fölébredtek volna, bement a kolostor kápolnájába. Ahogy imádkozott eszébe jutott valami. Itt, ahol egyedül Isten látja, újra eljátszhatná mókás produkcióit. Így is tett. És később, akik látták az arcán a boldogságot, megértették, hogy tánca Istennek szól, tréfás történeteit is neki játsza.

Mindannyian ilyen bohócok vagyunk. Abban a „műsorszámunkban” vagyunk igazán csodálatraméltók és fontosak, amelyben Istent dicsérve és másokat szolgálva játszunk. De vajon hogyan derülhet ki rólam, s a templombeli ismerőseimről, hogy mihez értünk?

Először is szükség van egy alkalomra, amikor sok ember szívesen összegyűlik. Másodszor bátorságra a lámpaláz leküzdéséhez, szorgalmas tanulásra, hogy bemutassuk a „tudományunkat”. Harmadszor lelkes közönségre, akik tudják, hogy jó együtt drukkolni és örülni az előadónak. Negyedszer pedig egy szervezőre, aki összeállítja a programot, alkalmas időpontot és helyet keres.

Május 22-én, pénteken egy ilyen kultúresttel zárta az évet a Cantiléna kórus. A műsor hangulata oldott volt és vidám, több, számomra ismeretlen előadót is hallhattam. A kórus adta a keretét a programnak, kántorunk konferálta be a számokat. Reményik Sándor két versét Falussy Anna szavalta, Harmat Gergő menüettet játszott zongorán. A kis Keglevich Eszter hegedült. Székely Jula néni erdélyi mesét hozott magával: Miatyánk a Zavarosban. A nyári napközi gyerekei mulatságos színdarabbal készültek, a Véka búza, véka rozs című moldvai népmesét adták elő. Sekrestyésünket, Pozsgai Istvánt mint parkettáncost és örökzöld slágerek énekesét láttuk viszont a porondon. Gál Piroska néni családi hagyományban megőrzött Adjon Isten jó éjszakát!-ja és a Jöjj, Lángoló! fináléja zárta az estét. Ezután kedélyes beszélgetésre, eszmecserére nyílt lehetőség süteményezés mellett.

A háttérben dolgozó szervezők, díszletkészítők munkáját sokan dicsérték, a közönség jól szórakozott, a szereplésre minden korosztályból örömmel vállalkoztak. Az évadzáró kultúrest hagyománya folytatódik, minden testvérünket hívunk jövőre a következő „bohóckodásra”!

Udvarny Emese